

er en Kendsgerning, at Bevillingen hvert Aar overskrides, med adskillige Tusinde Kroner.

Til Statens Børneforsorg har der ogsaa været en ret betydelig Merudgift, og Statsrevisorerne have udtalt Ønsket om, at der paa Tillægsbevillingsloven for 1909—10 var blevet søgt Hjemmel for denne Overskridelse, og Udvalget har sluttet sig hertil. Imidlertid forhøjes disse Udgifter fra Aar til Aar, saa der vil neppe fremkomme saa store Overskridelser paa dette Punkt som paa det andet. Det samme gælder en Post paa § 24 XI. B. 3. 7, omhandlende Omkostninger ved Rekruteringen til den vestdiske Hærstyrke. Der er en ret betydelig Overskridelse, men det oplyses i Regnskabet, at den er fremkommen, fordi der i Regnskabsaaret har fundet særlig mange Nyhvervninger Sted, det fremgaar tillige af Oplysningerne, at dette ikke vil gentage sig fremtidig.

Under § 26 er der paa Udgiften ved den i Henhold til Lov af 13. Marts 1908 nedsatte færøske Landbokommission en Overskridelse. Hertil var bevilget 3,412 Kr. 20 Øre, men der er medgaaet 7,004 Kr. 98 Øre. Der er altsaa en Overskridelse paa 3,592 Kr. 78 Øre. I Regnskabsoversigten meddeles, at Overskridelsen kom først til Ministeriets Kundskab paa et saa sent Tidspunkt, at man ikke kunde naa at søge Hjemmel paa Tillægsbevillingsloven for det paagældende Aar, og da det drejede sig om en lovbestemt Udgift, fandt man sig ikke senere foranlediget til at søge Overskridelsen dækket. Statsrevisionen har imidlertid bemærket, at der burde alligevel paa Tillægsbevilling for 1910—11 været søgt Hjemmel for Merudgiften. Udvalget kan slutte sig hertil. Men ogsaa dette er en Udgift, som ikke vender tilbage, saa der ikke paa den Post vil komme senere Overskridelser.

Fremdeles er der under § 26. IV. angaaende Kontoen: Diætiske Kogekursus 1,800 Kr. gjort Rede for, at denne Bevilling ganske mangler Lovhjemmel. Det er gaaet til paa den Maade, at man har simpelt hen glemt at opføre Bevillingen. Revisionen har i Betænkningen bemærket, at der mangler Hjemmel for denne Konto, og Udvalget har, som ærede Medlemmer ville se, føjet til, at det finder det uheldigt, at en saadan Forglemmelse har kunnet finde Sted. Det er naturligvis menneskeligt, at vedkommende Embedsmand har kunnet glemme en saadan Bevilling, men paa den anden Side maa Udvalget selvfølgelig beklage det, idet vi uvilkaarligt maa sige til os selv, at har det kunnet ske i det ene Tilfælde, have vi ingen Garanti for, at det ikke kan ske i

andre Tilfælde. Det forekommer derfor Udvalget at være naturligt at understrege, at en saadan Forglemmelse ikke gerne skulde finde Sted i Fremtiden.

Endelig har Revisionen gjort Bemærkninger angaaende to Sager, nemlig Erhvervelse af en Grund i Thisted og Opførelse af en Stationsbygning for Telegrafvæsenet og Tilvejebringelse af en Telefon-Dobbeltledning mellem København og Nykøbing paa Falster, eller med andre Ord angaaende Postvæsenets Automobil. Revisionen har henledt Opmærksomheden paa disse to Punkter, men gør i øvrigt ingen Indstilling, og da disse to Poster vare Genstand for en ret udførlig Forhandling i Folketinget i Fjor, skal Udvalget nøjes med at henlede Opmærksomheden derpaa og henwise til de da førte Forhandlinger.

Det er disse Ting, Statsrevisionen har henledt Opmærksomheden paa, og man vil se, at ingen af dem er af en saadan Art, at de ikke have kunnet passere. Statsrevisionen indstiller derfor Regnskabet til Afgørelse af Rigsdagen paa sædvanlig Maade. Ordlyden af denne Beslutning har, som ærede Medlemmer ville vide, gennem en Aarrække været saalydende: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret” o. s. v. Der har navnlig i de senere Aar fra forskellige Sider været anket over, at denne Form var ikke tidssvarende, og man har flere Gange udtalt Ønske om at finde en mere tidssvarende Form. Udvalget har i Aar overvejet dette Spørgsmaal og er enedes om en anden Form for Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet. Sidste Gang Spørgsmaalet blev fremdraget, var i forrige Rigsdagssamling i Landstinget, og det fremgik af Forhandlingerne der, at man fra alle Sider ønskede en Forandring af Ordlyden af Statsrevisionens Indstilling. Hvad man navnlig har rejst Indvending imod, er, at der er noget stødende i, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gøre Ansvar gældende. Man har hævdet, at der er ingen Grund til, at Rigsdagen skal frasige sig en saadan Ret, hvorved blandt andet hindres, at Sagen kan tages op paa ny, hvis der eventuelt skulde blive Anledning til det, og ved Siden deraf har man anket over, at denne Beslutning ikke indeholdt nogen virkelig Godkendelse af Statsregnskabet, hvilket dog selvfølgelig var Meningen. Udvalget har derfor i Aar søgt at finde en anden Form for Beslutningen, som maatte siges at være i Overensstemmelse med de fremsatte Ønsker, og vi have derfor fore-